

Scenă din „Așteptam pe altcineva” de Paul Ioachim; regia, Tudor Măărăscu

De asemenea, vom monta **Pescărușul** de Cehov, propunându-ne sondarea universului realist-magic al acestei capodopere, școală de înaltă exigență pentru orice colectiv teatral.

Vom monta și una din cele mai bune drame românești, **Domnișoara Nastasia** de G. M. Zamfirescu, tragicomedie clasică, spectacolul marcând 30 de ani de la premiera absolută.

Pe linia spectacolelor muzicale, intrate în tradiția teatrului nostru, este în lucru **Rună scara, domnule Wilde**, musicalul lui Eugen Mirea după Oscar Wilde.

Vom prezenta, de asemenea, viața și cîntecele Mariei Tănase, într-un recital de actor, intitulat **Pașărea măiastră**, scenariu dramatic de George Sbircea. Va fi începutul unei serii de recitaluri care vor îngădui actorilor noștri să-și lărgescă aria interpretativă.

În **Visul unei nopți de iarnă** de Tudor Mușatescu, realitatea și reveriile se amestecă în universul imaginar conturat cu comprehensiune și prospețime de comediograful român.

Sperăm ca și 1987 să fie pentru noi un an al promisiunilor împlinite.

Elena DELEANU

TEATRUL MIC

În 1986 am lansat în premieră absolută **Amurgul burghez** de Romulus Guga (în limba română) și **Aventura unei arhive** de Theodor Mănescu, aceasta din urmă încheind o trilogie politică, prima din literatura română, în stare să valideze, și ea, teza noastră cu privire la teatrul politic și la vocația lui de a fi contagios în lumea contemporană.

Sînt, amîndouă, opere literare autentice, vor intra în istoria literaturii române, iar teatrul își poate justifica și orgoliul de a le fi determinat. Sigur, și la Mic și la T.F.M. au fost premiere cel puțin ambițioase — să nu amintesc decît, să zicem, **Ana-Lia** de și cu Dina Cocea; **Lewis** și **Alice**, cu Mihai Dinvale, Monica Mihăescu și Maria Ploaie, sau, la Mic **O femeie drăguță...** unde alături de Mitică Popescu și de Dan Condurache, Valeria Seciu intră prestigios în spațiul comediei.

Dar eu revin la ideea de a fi slujit în 1986 scrisul teatral românesc, argumentul fundamental al rostului nostru pe scena din Sărandar.

În 1986 a început și ofensiva regiei și scenografiei tinere la Mic, cu Dembinski, Galgoțiu, Caranfil, Nicolae Ularu, Maria Mișu, Răpăanu, și care, în 1987, va continua cu Alexandru Darie, Daniela Dima, Tompa Gabor. Sperăm ca la sfîrșitul lui 1987 să se facă recunoscută

această ambiție a noastră de a consolida școala regizoral-scenografică a teatrului românesc de mîine.

În '87 lansăm Noul Program al Teatrului Mic, după zece stagioni în care ne-am consacrat dramaturgiei veacului 20, abordînd teza teatrului politic din perspectiva literaturii tuturor veacurilor — de la grecii antici la drama romantică (Schiller) și drama burgheză a secolului 19 pînă la marea literatură, inclusiv cea românească, a lumii de azi, și vom acorda o sporită atenție satirei, de la greci la Caragiale.

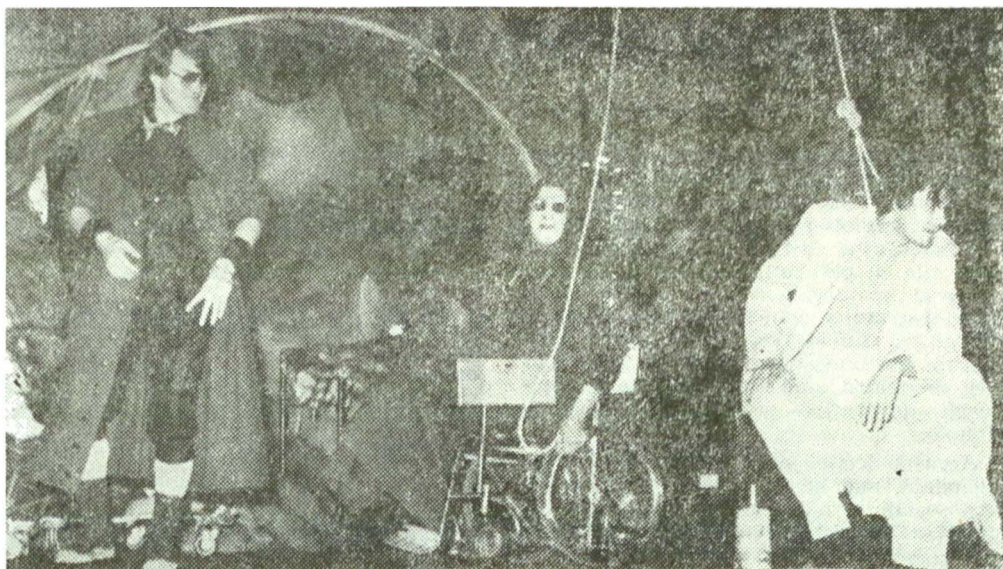
Începem cu Shakespeare — Coriojan — în viziunea lui Dinu Cernescu, continuăm cu Caragiale — **O scrisoare pierdută** în direcția de scenă a lui Purcărete, punem, în sfîrșit, în scenă **Trei surori** de Cehov — și ne adresăm lui Paul Everac cu **Costandineștii** (un pariu pe care îl ținem și fi vom cîștiga), D. R. Popescu, Paul Cornel Chitic, Oaudiu Iordache, un nume nou și plin de nădejde pentru scenă. Ne ispitește, apoi, un nou Radzinski.

Anul trecut, am extins activitatea editorială și sînt bucuros să subliniez prezența primelor două numere din „Spectator cu umor” în redacția Adrianei Popescu, iar anul acesta vom tipări și un Almanah al Teatrului Mic.

Vă așteptăm, însă, curînd la o conferință de presă la care vom fi mai expliciti.

Dinu SĂRARU

Scenă din „Amurgul burghez” de Romulus Guga ; regia, Dan Pița

Scenă din „Ana-Lia” de Dina Cocea ; regia, Dominic Dembinski